

[Fibiger.]

komme ud for store Vanskeligheder, saa mange af dem økonomisk vil gaa til Grunde og blive nødt til at henvises til Forsørgelse af det offentlige.

Det har været saadan, at man har kunnet vedtage Love om Akkord uden Indefrysning. Men vi maa mene, at Krisen nu er blevet saa haard, ikke alene for Landmændene, men ogsaa for handlende og Haandværkere, at vi finder det ganske uretfærdigt at give nogle Medborgere en Fordel paa andres Bekostning.

Naar Landbruget skal hjælpes — det trænger saa vist til, at der gøres noget for at skabe Rentabilitet —, maa *hele* Samfundet være med til at bære Byrderne, saa de ikke overføres paa enkelte Borgere, der i god Tro har givet Kredit, men som nu afskæres fra at faa deres Tilgodehavender, som de endog har søgt at sikre sig ved Pant eller paa anden Maade.

Jeg vil endvidere gerne sige, at naar et saadant Lovforslag som dette bliver vedtaget, vil i hvert Fald de Landmænd, der har faaet indefrosset en Del af deres Gæld eller faaet Akkord, være ganske afskaaret fra at stifte Laan eller faa Kredit hos nogen i Fremtiden. Det vil være et meget uheldigt Forhold. Og det vil ikke alene komme til at gaa ud over dem, der opnaar Akkord eller faar deres Gæld indefrosset. Ogsaa for andre Landmænd vil det blive meget vanskeligt at faa Kredit. Thi ingen handlende eller Haandværker kan give dem Kredit, da de maa gaa ud fra, at inden længe vil maaske ogsaa disse Landmænd komme og kræve Akkord eller kræve at faa den Gæld, de har stiftet, indefrosset. Købmændene vil være meget uheldigt stillet og Landmændene ogsaa.

Jeg maa indrømme, at nogle af de Ændringsforslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, er Forbedringer af Loven, som den forelaa, bl. a. det Forhold, at Førsteprioriteterne, selv om de gaar ud over Ejendomsskyld og Besætningsværdi, ikke kan indefryses; men der er ogsaa Ændringer, som efter min Opfattelse betyder en stærk Forringelse af Lovforslaget.

Jeg tænker her paa den Ændring, der er foregaaet med Kautionsistens Stilling. Naar Forholdene er saadan ude i Landet — og de, der kender til dem, ved jo, at det er saaledes —, at de enkelte Medborgere gaar i Kautionsfor hinanden, vil det være meget uberettiget, at Loven bliver affattet, som den nu bliver, saaledes at Kautionsisten ikke alene kommer til at betale de Renter, der er forfaldet, men ogsaa skal betale

Afdragene, og at han saa ikke har Regres for Renterne til vedkommende, selv efter de 3 Aars Forløb.

Jeg maa mene, at man derved hjælper dem, der er kommet allerlængst ud, og dem, der er insolvente, paa de solventes Bekostning, saaledes at det ikke varer længe, før de, der har kunnet klare enhver sit, stødes længere ud ved at skulle betale for andre, saa at de ogsaa om kortere eller længere Tid maa komme og kræve Indefrysning af deres Gæld og Akkord, og saa fremdeles, og derved har man egentlig hele Kredsløbet. For hver Lov af denne Art, der bliver vedtaget, kommer man længere og længere ud, drager flere og flere med ind i Vanskeligheder og ind i Krisen, saaledes at vi efterhaanden kommer længere og længere ned i dette Land, nedsynker i Forarmelse og Fattigdom alle sammen, saa at der overhovedet ikke bliver nogen tilbage, der kan sætte Arbejder i Gang eller i det hele taget kan klare sig.

Saadan som man havde foreslaaet Kautionsistens Stilling i det oprindelige Forslag, synes jeg, det var mere rimeligt. Men der er jo ikke noget at gøre ved det. I det hele taget har der ikke i Udvalget kunnet øves nogen Indflydelse paa Lovforslagets Affattelse, idet man har Indtrykket af, at saavel denne som de andre Lovforslag, der kommer frem for Tiden, i Virkeligheden er vedtaget i Forvejen. Det, man da kan gøre ved tredje Behandling, er kun at præcisere den Stilling, ens Parti har, og jeg skal i dette Tilfælde præcisere den Stilling, som det konservative Folkeparti har til Lovgivning af denne Art.

Det er jo Tanken, at Forrentningspligten skal træde i Virksomhed, naar der bliver nogen Prisstigning. Jeg maa sige, at med den Kontingentering, der finder Sted for Tiden, som er kommet for Flæsket, og som man kan befrygte kommer for andre Grene af Landbrugsproduktionen, kan der godt komme en vis Prisstigning; men naar det Kvantum, man skal levere, bliver saa meget mindre, er det ikke sikkert, at der derfor i og for sig bliver en bedre Forrentning. Ikke desto mindre er det jo Tanken, at hvis der bliver en Prisstigning paa 50 pCt., skal hele Forrentningspligten indtræde igen. Men efterhaanden som man opretter flere og flere Husmandsbrug — og efter den Lov, der nylig blev vedtaget her, er det jo Meningen, at der skal oprettes en hel Del flere —, maa jo det Kvantum, der bliver for den enkelte Landmand af Flæsk, Smør o. s. v., blive mindre og mindre, efter som Kontingenteringen indtræder, og dermed